

GORE SRCA

»Kušajte i vidite, kako je sladak Gospodin; blago čovjeku, koji se uzda u Nje.
(Ps 33, 9)
Pričama u današnje sv. Misle

VJERSKI TJEDNIK

GOD. VI

ZAGREB, 1. SRPNJA 1951.

BRUJ 27

KAKO SE PREPOZNAVA UCITELJ

Vrlo lako prepoznavaju Spasitelja oni, koji puni dobre volje teže za istinom. Prepoznavaju Ga lako i brzo, jer je On sama istina. Kad se susretnu iskreno oko s istinom, ona ga odmah obasja i rasvijetli. Napuni mu srce istinitom vjerom. Ako pak ta istina kođ nekoga potamni, ma i začas, spušta se na nj mрак i teško se u njemu raspoznaje.

Tako je to bilo uvijek. Pa je tako bilo već i s Apostolima, kad im se uskrsnući Spasitelj prvi puta ukazao. Prestrašili su se i pobjegli. On im reče: »Mir vama. Ja sam, ne bojte se! A oni su zastrašeni i poplašeni mislili, da vide duha. I reče im: Što se plašite, i zašto sumnjate u vašim srcima? Pogledajte ruke moje i noge moje! Ja sam glavom. Opipajte me i uvjerite se, jer duh nema kosti, kao što vidite, da ja imam. I ovo rekavši pokaza im ruke i noge. Budući da oni još nisu vjerovali od radosti i čuđili se, reče im: Imate li ovdje što za jelo?« (Lk. 24, 37-41).

Bio je isti Spasitelj kao i prije. S istim crtanom licem. Usprkos tomu nisu Ga prepoznali. Bilo im je kao i sadržajenih slijepeca, koga je Spasitelj pitao, da li što vidi. Dovedi mu slijepeca: »I uzevši za ruku slijepeca, izvede ga napolje iz sela. I pijunuvši mu u oči i stavivši na nj svoje ruke, zapita ga, vidi li što. I pogledavši reče: Vidim ljude, jer vidim kam drva gdje idu. Zatim mu opet stavi ruke na oči njegovu. I progleda i izliježi se to gledaše sve bistro« (Mrk. 8, 23-25).

Poslije potpune i jasne vjere, sve je bistro gledao, a prije toga kao u magli. Tako je i pomanjkanje žive vjere izbrisalo crte Uskrsnuloga i Apostoli Ga gledali kao utvaru. Kod Marije Magdalene je bilo dosta nekoliko riječi, da se njezina vjera toliko oživi i njezina ljubav toliko usplamti, da se odmah u njoj snagom vihara raspršala magla s lica preobraženoga Spasitelja. A s Apostolima je morao Isus voditi dulji razgovor. Morao im pokazati probođene ruke i noge i s njima jesti. I samo teškom mukom odlagali su tamu sumnje i počeli jasno gledati preobraženog Spasitelja. Što je naime, slabija vjera, to se većim naporom učvršćuje. Što su teže sumnje, to su potreban veći dokazi, kojima se one pobijaju.

Oba učenika, koji su išli u Emaus još su imali slabiju vjeru, nego li Apostoli. Zato oni nisu prepoznali Spasitelja, koji im se pridružio. Pa ni onda, kad su već gotovo jedan sat s Njime zajedno išli i razgovarali. Ali riječi Spasiteljeve su sve više i više raspljivalo njihova srca. I kad im se On dno u presvetoj Pričesti,

tada se istom otvorilo oči njihove duše. No da ih ponizi i kazni zbog njihove nevjere, iščeznu u taj čas.

Sv. Luka opisuje tu zgodu ovako: »I kad je bio s njima za stolom, uze kruh, blagoslovi, prelomi i dade im. I otvorilo se oči i upoznaše Ga, a Njega nestade ispred očiju njihovih. I rekoše jedan drugome: Nije li gorjeelo srce naše u nama, kad nam je govorio putem i tumačio nam Pisma?« (Lk. 24, 30-32).

Neki su Apostoli i učenici poslije Uskrsnuća Isusova lovili ribu na jezeru Genezaretskom. Povukli se na svoj prijašnji posao. Mora da ih je na to naglana neka ravnodušnost i bezvoljnost, koja se uvukla u njihove duše. Bacili su mrežu u noći, ali uspjeh nije odgovarao njihovim naporima. Rano ujutro stajao je Isus na obali i razgovarao s njima i nagovorio ih, da ponovno bace mrežu. A u Njegovu je nagovoru bila neka sila, kojoj se oni nisu mogli oduprijeti.

Cinilo se, da su prečuli, da ih je nazvao slugom, ali bogati ribolov je nagradio njihovu poslušnost i pouzdanje. Sv. Ivan opisuje to: »Reče Simon Petar: Idem loviti ribu. Odgovoriše mu: Iđemo i mi s Tobom. Onda izadoše i uđoše u ladicu, ali ono noć ništa ne uhvatiše. Kad je bilo već jutro, stade Isus na obali, ali učenici nisu znali, da je Isus. Isus im reče: Djeco! imate li što za jelo? Odgovoriše mu: nemamo. Reče im Isus: Bacite mrežu s desne strane ladice i naći ćete. Tada bacise, i već je -nisu mogli vući od mnoštva riba. Tada onaj učenik, koga je Isus lju-

bio, reče Petru: Gospodin je« (Iv. 20, 3-6).

Bogati ribolov, čudo i misao, da bi stranac mogao biti Spasitelj, podiže ih. I u toj pomisli uzbudi se ponovno uspavana stara ljubav prema Učitelju. Prvi, prije nego li itko drugi, podigne glas ljubljeni učenik iz potištena raspoloženja i izrače svoje mišljenje i ohrabri svoju vjeru. I kad su se upustili u razgovor sa strancem, uzdigne se njihova vjera i ljubav nad tmine i mračne oblake njihovih duša. I konačno ih obvalda radosno veselje i pronike jasno gledanje i spoznanje, u kom su prepoznali Isusa.

Ništa nije poučnije, nego li opisivanje, kako se uskrsnući Isus ukazivao. Nevjerni i tvrdoglavi Židovi nisu vidjeli proslavljeno tijelo uskrsnuloga Spasitelja. I nisu Ga mogli vidjeti, dokle god ih je njihova nevjera sputavala i zatvarala im oči. A vjerni učenici i prijatelji Isusovi upoznaše Ga prema stupnju veličine i moći njihove vjere i žaru njihove ljubavi. Pa tako je isto i s užitkom Isusovih učenika u ljubavi i prijateljstvu svoga Učitelja. Što namine imadu više vjere i ljubavi i revnosti u nasljedovanju Isusa, to lakše i više i dalje se pomiču u spoznavanju veličine i ljubavi Boga-Covjeka. I to im se više pomnožava sreća i blaženstvo u tom, da mogu biti prijatelji i odabranici Božji. Zato i Spasitelj kaže: »Tko mene ljubi, moju će riječ držati, i Otac će moj ljubiti njega, i k njemu ćemo doći i kod njega ćemo se nastaniti« (Iv. 14, 23).

Božanskom Srcu

Od vječnosti Ti si otkrio izvore ljubavi svoje, da ih osetje jednom stojeća i ljudi u njima, pa oči duše moje. Ista je ljubav koja vodi kroz pustinju duše u obliku ognjena stupa. Ista je ljubav učinila, da s Mojsijem govoraš i da grm kupne vatrom propupa, Ista je ljubav rodila u štali Tebe, Ona je štjela

i na Golgoti žrtvovala sebo, Ti zov si stojeća mnogih, Ti ujeta si milona, Tebe priznaje i hvati vasioni O Srce, božansko Srce, što prebivaš iz ljubavi među ljudima i čuđa miosti stvarš u njihovim grudima! O Srce, božansko Srce, nek plamen ljubav, Tvoje u nama gori i hara, u nama gori, Srce, kako se za vječnost ponizno i smjelo za pregara!

KATOLIČKA SKOLA ZA SLIJEPECE osnovana je prije šestog vremena u općastrom mjestu Šibim el Kom. U zemljama Srednjeg istoka teško su bolesti na očima vrlo česte, te mnogi ljudi ostaju bez oćinje vida. Prema jednoj statistici s postojata Egipćana boluje na očima. U ovu katoličku školu primat će se djeca bez obzira na vjeru.

SAVEZ NJEMAČKE KATOLIČKE Mladeži održao je nedavno svoj sastanak u Karlsruheu. Mons. Wendelin Rauch, nadbiskup Friburga u Br., poslao je tom prilikom katoličkoj mladeži poruku, u kojoj je istakao kao glavnu misao: »Katolička mladež treba da riješi i primjerom prenese katoličko najsvežije i prošlosti u sadašnjost i budućnost.

Put do savršene vjere

Prvi put do savršene vjere je arđnača i ustrajna molitva u čemu smo govorili u posljednjem broju.

Drugi put je, da postignemo savršenu vjeru, vjesta. Treba da se često vježbamo budimo u duši čim vjere. Krepost se stiče vježbom. Kaočto čovjek stiče sprtnost u mehaničkom radnjama, pa u umjetnosti, trajnom vježbom, tako to biva i kod kreposti. Tko često budi čine vjere, dospjeet će naukoru do savršenstva u vjeri. A čine vjere budimo na taj način, da svakog dan iz iskrena srca kažemo Bogu: Gospodine, čvrsto vjerujem uve, što si objavio i što po svojoj sv. Crkvi predlažeš vjeroniti. Bože, vjerujem, makar ne vide moje oči. Ja sam siljep za tako velike stvari, a nebasa i zemlja i zva žva i neživa priroda kliču Ti slavu i pjevaju hvalu. Makar me koliko obuzimale sumnje, makar često čujem i štam, da Ty nema, da mešta drugog žvota, ja ostajem nepokolebivo u vjeri u Tebe i tim više prilanjam uz Tebe svoga Stvoritelja i Boga. — Ovakovim činima vjere treba da često jačamo svoju vjeru, pa će nam ona uistinu biti nepokolebiva.

Kadgod molimo Vjeronanje apostolsko, mislimo na svaku članak i na svaku riječ, pa je duboko u srce usisano i okružimo s oćejšajem oćdanosti i poniznosti i iskrovnom uvjerenja. Sv. Antonije pripovjeda o sv. Antunu Pustinjaku, da je još na smrtnoj svojoj postelji, opimnjao svoje ućenike, da budu stalni u vjeri u Isusa Krista i da čvrsto drže katoličku nauku, kako je sadržana u Sv. Pismu i u crkvenoj predaji.

Treće sredstvo za postignuće savršene vjere stajati u tom, da se vježbamo u svetim i kreposnim djelima, jer po kreposnim djelima vjera oćživljava a bez njih slabi i umire. Sv. Pavao kaže o grešnicima: Tvrdje, da poznaju Boga, a djelma Ga njeću, a sv. Ivan apostol: Tko kaže, da poma Boga, a ne čini Njegove zapovijedi, lažac je. Na ove riječi Sv. Pisma dodaje sv. Gregor: Ako je tome tako, to čemo svoju vjeru upoznati, kad promatramo svoj život. Tada nam je vjera prava ako potvrdujemo djelma ona, što nam uista govore. — Bez dobrih djela može, da duše da postoji vjera u našem srcu, kao što se ona ne gubi ni po našim zlim djelima, ali bez dobrih djela ona je mlahava, nepodna i od male koristi za naš vječnu život, a od nikakove za kraćansku savršenost. Čim naprotiv imamo više dobrih djela, to vjera po njima sve više oćživljava, jača i postaje sve savršenijom. Kapetan Kornelije, o kome piše Sv. Pismo, da je bio čovjek pobožan i bogobojaznan, zaslužio je svojim boguodanim djelima da je od vjere u Boga dospio do vjere u Isusa Krista i primio sveto krštenje od apostola Petra. Andeo mu je rekao: Tvoje molitve i tvoja dobra djela spomenuta su pred Bogom.

Tko dakle želi, da postigne čvrstu vjeru, i da se po njoj popne do vrhunca savršenstva, treba da čini djela ljubavi, oćrićanja, poniznosti i pobožnosti. Ne će svaki, koji mi govori: Gospodine, Gospodine, ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj, koji vrši volju Oca mogega, koji je u nebesima. Vršiti, a ne samo govoriti. Nemaju dakle pravu oni, koji uče, da je za spasenje dovoljno na sama vjera bez dobrih djela. Vjera bez dobrih djela mrtva je. I dvaso vjeruju, ali nemaju nikakove naslage, jer nemaju dobrih djela, pa ne mogu u nebo. Nastojimo, da nam život bude pun dobrih djela, pa nam ne će tako često dolaziti sumnje protiv vjere, nego ćemo oćjetiti svu ljepotu i slast svoje čvrste katoličke vjere, koja nas vodi u život vječan.

